

Istории ale persoanelor refugiate din Ucraina

Războiul din Ucraina a generat o criză umanitară fără precedent în întreaga regiune. În aceste circumstanțe, Republica Moldova și-a asumat gestiunea fluxului enorm de refugiați care au venit în țara noastră.

În contextul războiului din țara vecină, Ministerul Afacerilor Interne continuă să elaboreze materiale informative despre refugiații din Ucraina, cu scopul de a prezenta istoriile oamenilor veniți la noi în țară, precum și, ale celor care nu au rămas indiferenți în fața tragediilor întâmplare și au dat dovadă de solidaritate cu poporul ucrainean.

Nikolaev era o regiune bombardată în fiecare zi

Una dintre refugiatele din Ucraina nu a crezut niciodată că viața ei va arăta așa... Aceasta relatează, că într-o dimineață, la ora 5:00, o unitate militară a explodat. „În această dimineață neagră foarte mulți oameni au murit... și mai mulți au fost răniți. Mai multe sate din Nikolaev - o regiune bombardată în fiecare zi, au fost șterse de pe fața Pământului”, își aduce aminte ea.

După două săptămâni de bombardament, doamna a ajuns la frontieră cu o foarte mare dificultate. Aceasta, ca și mulți alți refugiați nu știa ce o să facă mai departe, nu știa încotro se îndreaptă și unde o să ajungă în final. Ea s-a decis foarte greu să-și părăsească locul natal, știind că lasă în urmă sute de oameni nevinovați. După ce a ajuns în siguranță în Moldova, femeia și-a exprimat recunoștința pentru tot ajutorul acordat.

34 de zile sub sunetul sirenelor...

Un alt refugiat din Ucraina își aduce aminte cu groază dimineața zilei de 24 februarie. „Era undeva ora 4:40 dimineața, la noi au ajuns 5 rachete... Noi am trăit 34 de zile sub sunetul sirenelor... Asta a devenit pur și simplu insuportabil...” , povestește el.

Trăindu-și viața în scaunul cu roțile, acesta povestește cu lacrimi în ochi despre cât de greu ia fost atunci când a fost nevoit să părăsească Ucraina. Și-a părăsit țara la ora 8:00 dimineața și a ajuns pe teritoriul Republicii Moldova la ora 20:00 seara — 12 ore de trăiri și emoții stresante. Acesta este foarte recunoscător poporului moldovenesc pentru tot ajutorul acordat, totuși, așteaptă cu nerăbdare ziua în care se va putea întoarce acasă.

Gata, trebuie să fugim!

Ziua de 24 februarie va rămâne în memoria multor oameni din Ucraina. Tânăra refugiată își aduce aminte cu lacrimi în ochi frica și grijile prin care a trecut în acea zi. „Când se produceau exploziile, de fiecare dată ne gândeam: ”Gata, trebuie să fugim!” — este groaznic...”, relatează aceasta.

Ea, ca și mulți alți cetățeni ai Ucrainei, a rămas acasă, pentru că avea nevoie de timp să-și revină după acea dimineață neagră. Bombardamentele deveneau tot mai puternice, astfel tânăra a decis să părăsească Ucraina pe data de 5 martie.

„Ai așa o senzație că ești aproape de moarte și singurul lucru pe care îl ai, este viața ta, atunci înțelegi cât de mult vrei să mai trăiești”, afirmă refugiată. Femeia se simte recunoscătoare pentru ospitalitatea și empatia de care au dat dovadă moldovenii. Chiar dacă tânăra este în siguranță, aceasta nu poate savura gustul libertății, pentru că sufletul acesteia plânge pentru Ucraina.

Sper ca soțiile să își vadă soții, copiii să-și vadă tații...

Pe 25 februarie, soțul și-a dus soția și cei doi copii în apropiere de frontiera moldovenească. Doamnei ia fost foarte greu să se despartă de tot ce a agonisit o viață întreagă, în același timp, știa că trebuie să găsească un loc sigur pentru ea și familia ei. Această afirmă că a fost plăcut surprinsă de empatia oamenilor și de curajul acestora de a accepta în casele lor oameni străini, pe care până în acel moment nu i-au cunoscut deloc.

Ea este profund recunoscătoare inimilor deschise și încrezătoare afirmând, că: „Știu că nu repede va fi totul ca înainte, dar sper ca acest lucru să înceapă cât mai curând, ca soțiile să își vadă soții, copiii să-și vadă tații... și să dormim în casa noastră, în patul nostru...”.

Țipetele copiilor o opreau să gândească clar

În dimineața zilei de 24 februarie, femeia s-a trezit de la sunetul exploziilor, iar Țipetele copiilor o opreau să gândească clar. Aceasta relatează, că în acel moment ea nu știa de ce să se apuce, să ia mâncare, să ia lucrurile necesare sau să ascundă copiii în baie...

Refugiata, împreună cu familia sa, a fost nevoită să evacueze locuința în care trăia, fiind sub sunetul bombardamentelor. În acel moment, cel mai important lucru pentru ea era să traverseze frontiera ca să ajungă într-un loc sigur.

Doamna a ales prima adresă pe care a găsit-o pe internet și s-a cazat împreună cu familia sa în casa unor moldoveni. „Noi eram șocați, când am ajuns aici, ne-au cazat, ne-au oferit lucruri necesare, fiecare ajută cu ce putea...”, povestește refugiata. Aceasta este recunoscătoare pentru toată grija și suportul de care au dat dovadă moldovenii și le mulțumește din suflet pentru tot ceea ce fac.

Campania de conținut este realizată de către Ministerul Afacerilor Interne, menită să sporească solidaritatea cu refugiații din Ucraina.

Reportajul video poate fi vizionat pe acest link:

